

هیپاتیت اتوایمیون یا خودایمن (AIH) یکی از علل هیپاتیت مزمن می باشد. در بیماری هیپاتیت اتوایمیون، سیستم ایمنی بدن به سلول های کبد حمله کرده و سبب التهاب سلول های کبدی می شود. این التهاب مزمن به تدریج باعث مشکلات جدی در کبد می شود. این بیماری یکی از بیماریهای خودایمنی مبهمی است که به صورت اختصاصی یک اندام را درگیر می کند و به وسیله واکنش های تقریباً ایمنولوژیک با اتوآنتی ژنهای غیراختصاصی آن اندام شناسایی می شود. آنتی بادیهای مشخصه بیماری به صورت مشخص ANA، ASMA، و ALKM 1 هستند این اتوآنتی بادیها هم اکنون نیز به صورت گسترده برای تشخیص مورد استفاده قرار می گیرند، اما ارتباطشان با پاتوژن بیماری هنوز مشخص نشده و جستجوی درازمدت برای یافتن یک اتوآنتیژن اختصاصی برای کبد و بیماری ادامه دارد. اثربخشی درمان سرکوبگر ایمنی درازمدت با پردنیزولون و آزاتیوپرین در دهه 1960 مورد اثبات قرار گرفت و از آن زمان تاکنون به عنوان درمان استاندارد هیپاتیت اتوایمیون باقی مانده است. پیشرفتهای سریع و بزرگی که در زمینه درمان بیماری، بر مبنای مطالعات بالینی کنترل شده ایجاد شده است با این وجود هنوز سؤالات فراوانی درباره درمان مناسب هیپاتیت اتوایمیون بدون پاسخ باقی مانده است. درمانهای سرکوبگر ایمنی امیدبخش جدیدی منتظر مقایسه رسمی با درمانهای استاندارد فعلی می باشند و از سوی دیگر هنوز ابهامات فراوان و در عین حال مهمی درباره جزئیات کاربرد درمانهای استاندارد وجود دارند به جهت انجام مطالعات دقیق تر نیاز به جمع آوری و ثبت اطلاعات بیماران هیپاتیت اتوایمیون ضروری بود.

سیستم ثبت هیپاتیت اتوایمیون AIH تحت نظارت مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد دانشگاه علوم پزشکی تبریز از سال 1394 با هدف شناسایی بیماران مبتلا و ارتقاء شرایط فعلی در جهت مراقبت استاندارد بیماران می باشد.

اهداف این پروژه اجرایی و پژوهشی :

ارتقاء ارائه خدمات درمانی و آموزشی به بیماران مبتلا به هیپاتیت اتوایمیون

ایجاد بستر مناسب جهت تولید شواهد ارزیابی وضعیت خدمات پیشگیری و درمانی بیماران مبتلا به هیپاتیت اتوایمیون

توسعه ارتباطات بین المللی و همکاری با برنامه های بین المللی ثبت بیماران مبتلا به هیپاتیت اتوایمیون

مجری:

مسوول اصلی ثبت: دکتر محمد حسین صومی

مدت زمان اجرا: 5 سال